

е камъ Ю. съединяванъ съ сушиж-тж прѣзь проливъ Тенасеримъ, и ся отдѣля отъ о-въ Суматра съ Малаккскый заливъ. Срѣда-та е покрита съ голѣмы гѣсталаци плъны филове; а жителе-ти сж Малаи (182), и исповѣдвать Моаметанскж вѣрж. Южна-та часть на полуострова ся дръжи отъ народы варваре, управляваны отъ малкы князове независимы. Отъ сѣвернѣ-тж часть, западно-то крайморіе е на Англичяне-ты, а вѣсточно-то на Сіамско царство. Малакка (12 хыл. ж.) е по-главный градъ, който е на Англичяне-ты, а въ крайморіе-то срѣща Тенасеримъ е архипелагъ или Мергвійскый островникъ.

342. АННАМСКА САМОДРЪЖЯВА състои отъ 4 царства: Тонквинско, Лауско, Камбойско и Косинсинско, съединены на 1799 л. подъ власть-тж на Аннамскый царь. Жителе-ти сж отъ Монголско племя, па исповѣдвать Будизма, а самодржець-тъ и голѣмци-ти дръжатъ Кынезкж-тж вѣрж; нампратся и Християне отъ Западно-то исповѣданіе до 300 хыл. души, угласени около 13'. вѣкъ отъ священноапостолы Французы. Царство Камбойско е разложено камъ Ю. а Лауско камъ С. прѣзь което тече р. Мекунъ или Камбой, извирвана отъ Тибетъ.

Тонквинъ, или Аннамъ, разложена край едноименный заливъ, има слогъ съ Кытай, на който бѣхж подвластни жителе-ти и, прилични весма много съ Кытайци-ты; гл. г. на това мѣсто ся наричя Кеху (40 хыл. ж.), а сегашно-то сѣдалище на самодржеца ся казва Ховы (450 хыл. ж.), по-южно отъ прѣвый, утвърденъ и крайморскый градъ при Кытайско море. Камъ Ю. е разложена Косинсинъ, продължавано по крайморіе-то камъ В. на Камбойж. Тая земя е весма много плодоносна за вси индійскы произведенія. Близо до крайморіе-то има купъ острови и скалы наречены Паракелскы; камъ Ю. отъ изворе-ты на Меконъ сж Пулокондорскы острови, дѣто пристанвать кораби-ти что отиывать за Кытай.